

■ Завтра зустрінемо разом!

Фото Лесі ВЛАШИНЕЦЬ

«Я щаслива тоді, коли бачу навколо щасливі очі.»

«Я вірю й довіряю людям, можливо, інколи й більше, ніж треба було б»

Вона вирізняється компетентністю в управлінській та фінансово-господарській діяльності. З нею цікаво розмовляти про книги й мистецтво, політику й особисте. Горохівчани знають її як людину, яка ревно вболіває за імідж громади, рідного міста й ввіреної її установи. Ця тендітна леді привертає увагу сильної статі неймовірною жіночністю й викликає повагу своїми вольовими рішеннями.

Заслужена працівниця соціальної сфери України, депутатка Горохівської міської ради, голова комісії з питань фінансів, бюджету, планування соціально-економічного розвитку, інвестицій та міжнародного співробітництва Юлія Ковальчук (на фото) щира й доброзичлива і в цій розмові

АНКЕТА ЧИТАЧА ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ»

1. Прізвище, ім'я, по батькові, освіта, професія...

Ковальчук Юлія Олександрівна, директорка Горохівського психоневрологічного інтернату. Закінчила Житомирський сільськогосподарський інститут і магістратуру Львівського державного сільськогосподарського інституту, економістка.

2. З газетою «Волинь» я... більше 40 років. Батьки Марія Андріївна й Олександр Степанович Клемо (на жаль, уже покійні) не уявляли хати без «Волині». Мені, коли навчалася в молодших класах, цікаво було розглядати фотографії, а в середній школі я була відповідальною за політінформацію. Вишукувала на сторінках цієї газети усі новини. Досі знаходжу в ній найсвіжіше, найцікавіше, найпотрібніше чтиво, до

Василько ріс без батька. На могилках родичі робили вигляд, ніби не помічають 14-річної дитини, тому не могла вчинити по-іншому.

слова, під дуже інтригуючими заголовками.

3. Свого часу ви забрали після похорону з кладовища додому підлітка-сироту й замінили їому покійну маму. Чим керувалися тоді, адже після смерті чоловіка ви самі виховували свого семирічного сина Вадима? Серцем. Покійна жінка була працівницею житлово-комунального господарства, яке я очолювала. Василько ріс без батька. На могилках родичі робили вигляд, ніби не помічають 14-річної дитини, тому не могла вчинити по-іншому.

Василь уже дорослий і живе в квартирі покійної рідної мами, але мені він – син.

Продовження анкети на с. 6

■ Несподіваний поворот

Відроджену «Волинянку», яка нагадує дешевий «китаєць», не випускатимуть у Луцьку

Виявляється, з Волинню «бойову машину» пов'язуватиме лише назва

Така модель обійтеться у 9 тисяч доларів.

Подробиці – на с. 10

Газета

ВОЛИНЬ

НОВА

www.volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Ростіть здоровими!

Ольга й Павло Лисі зі своїми синочками виrushaють із медзакладу додому.

А першу молочну суміш для своїх трьох немовлят-козаків у дома приготував тато!

Семимісячні волинські поспішайки з'явилися на світ з вагою лише трохи більше кілограма, тому майже два місяці перебували під постійним наглядом медиків

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

24 листопада минулого року у Волинському перинатальному центрі на світ з'явилися трійня хлопчиків Ольги й Павла Лисих. Дітки, що народилися семимісячними, тоді важили лише 1240, 1370 і

Хлопчики при народженні важили лише 1240, 1370 і 1120 грамів.

1120 грамів, тому потребували постійного нагляду фахівців. Тож перебували в медзакладі

разом із мамою Олею, яка щодня годинами не зводила очей із трьох скляних інкубаторів для новонароджених, у яких синочки набиралися ваги. Почувалася на сьомому небі від радості, коли звідти її у палату принесли першого малюка. Потому так було ще двічі.

Закінчення розповіді на с. 9

■ Герої не вмирають!

Володимир Степанюк покинув роботу у Польщі, щоб ціною свого життя захистити Україну

На похороні воїна-земляка у Ржищеві Луцького району не стримували ридань ні жінки, ні чоловіки

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

В останнє односельчани бачили Володимира трохи більше місяця тому. Приїжджаючи з пекла війни додому на похорон раптово померлого від інсульту 60-річного батька. Стояв у кутку церкви чорний і німий від горя. Лише поглядом з-під бров вдивлявся в кожного пільно, наче бачив уперше й прощався з усіма назавжди.

...Минулої суботи у храмі Зачаття Праведною Анною Богородиці люди вже поминали старшого й молодшого Степанюків на їхніх посмертних сороковинах і дев'ятинах

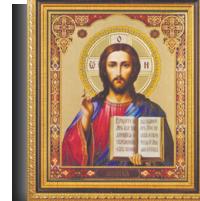
Загиблий за Україну Герой Володимир Степанюк.

Фото з відкритих джерел.

Село не перестає сумувати за односельчанином.

Печальний репортаж – на с. 3

Після потраплення ракети в дім вціліли лише ікона і... книга «Казки баби Гавришихи»

c.7

■ Пульс тижня

Волинські танкісти обіцяють дати раду і «Леопардам», і «Абрамсам»

— Войни 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого, як ніхто, знайомі з танками «Леопард», — каже командир підрозділу полковник Олександр Охріменко

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

«**З**найомство» із західною технікою відбулося в Німеччині під час танкових змагань «Сильна Європа» («Strong Europe Tank Challenge»), де бійці нашої бригади представляли Збройні сили України. Саме танкісти князівської ОМБР тричі, в різні роки, ставали переможцями конкурсу на кращий танковий взвод ЗСУ, інформує пресцентр 14-го підрозділу.

Під час боїв за Київщину на початку повномасштабної війни, в лютому-березні 2022-го, вони були головною ударною силою і основою оборони столиці України, впевнено зупинивши ворога і змусивши його відступити.

У бригаді переконані, що озброєння від наших західних партнерів дасть змогу Україні суттєво посилити перевагу Сил оборони на полі бою, повернути тимчасово окуповані ворогом території, зокрема Крим.

«Танки «Леопард» на озброєнні ЗСУ, нашої окремої механізованої бригади, стануть однією із запоруک нашої Перемоги», — каже полковник Олександр Охріменко. ■

Ковельчанин під час війни запускав феєрверки

Виявляється, порушник у 2019 році вийшов з тюрми і вже п'ять разів був оштрафований за різноманітні проступки

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Суд встановив над засудженим ковельчанином Олександром Масловським, який під час воєнного стану запустив феєрверк, адміністративний нагляд строком на 6 місяців.

Як з'ясувалося, любитель салютів відвував покарання у місцях позбавлення волі за вбивство. Після повернення з тюрми чоловіка вже п'ять разів штрафували за різноманітні порушення. Тепер йому доведеться пів року регулярно навідуватися до поліції для реєстрації. ■

На Маневиччині зупинили роботу торфозаводу

Керівництво підприємства каже, що складна ситуація виникла через погоду, а не через безгосподарність

Леонід ОЛІЙНИК

На Волині зупинив свою роботу Маневичський торфозавод, продукцію якого купувало населення та бюджетні установи. Про це у фейсбуці написав колишній очільник Маневичської районної державної адміністрації, а на сьогодні завідувач кафедри Львівського національного університету природокористування Андрій Ліндюк. У коментарі журналістам він зазначив, що одна з причин зупинки підприємства — це те, що уже декілька років воно не має власних земель для видобутку.

«Аби взяти 20–40 гектарів торфовищ заводу, то він мав би трохи більше незалежності. Якщо його керівництво візьметься за оформлення землі, аби мати свою сировину. Але разіз цим ніхто не займається. Перспектив без кардинальних змін наразі немає», — каже Андрій Олександрович.

Ситуацію прокоментував керівник державного підприємства Іван Киричук. Він зазначив, що зупинка роботи підприємства пов'язана лише з погіршенням погодних умов і вона тимчасова.

«Загалом завод зупинився до 1 лютого через несприятливу погоду. За ці дні ми провели регламентні роботи. Якщо не буде сильних опадів, то підприємство запрацює наповну», — розповів очільник «Волиньторфу». ■

■ Визнання

Першим у місті вийшов із синьо-жовтим прапором

Мешканець Ківерців Петро Вілінець, одержав звання Почесного громадянина. На жаль, посмертно

Людмила ЯКИМЧУК

27 січня відбулося пленарне засідання 23-ї сесії Ківерцівської міської ради восьмого скликання, на початку якої міський голова Олександр Ковальчук урочисто вручив дочці Петра Калістратовича Ніні Петрівні посвідчення та диплом Почесного громадянина Ківерцівської міської територіальної громади. На жаль, чоловік не дожив до такого високого визнання...

Я вдячний Богу, що мені вистачило сил та енергії разом із небайдужими ківерчанами ініціювати для громади чимало добрих справ.

Цей жовто-блакитний прапор став цінним музеїним експонатом.

«Ще хлопчаком на Рівненщині я був зв'язковим УПА!»

ся нині як одна з найдорожчих реліквій у Ківерцівському краєзнавчому музеї.

«Неймовірну гордість відчував, несучи в колоні синьо-жовтий прапор, — говорив тоді Петро Калістратович. — Саме ці жовтневі дні навіють такі приємні спогади, адже ми були першими! Я вдячний Богу, що мені вистачило сил та енергії разом із небайдужими ківерчанами ініціювати для громади чимало добрих справ. Їх підтримала й влада. Площу в Ківерцях впорядкували і назвали іменем В'ячеслава Чорновола, облаштували відповідний стенд. Чи не вперше на Волині в Ківерцях встановили пам'ятник жертвам політичних репресій і Голодомору. Ідей багато виникало й

господарського плану, і влада міста та району завжди дослухалася. Приємно усвідомлювати свою причетність до суспільно-політичного життя рідної держави».

Звідки ж така любов до України, самопожертва, настирливість? Коли про це зайшла мова, Петро Калістратович пригадав: «Ще хлопчаком на Рівненщині я був зв'язковим УПА! Тому не з розповідей, а з життя знаю, як треба відстоювати інтереси своєї держави та боротися з її ворогами! Скільки-то патріотів полягаю за волю і незалежність України! Скільки іх сьогодні, мужніх і незламних, боронить рідну землю, пам'ятаючи звитягу дідів!» ■

■ Проблема

Площа підтоплення на Волині за тиждень зросла майже на тисячу гектарів

Станом на 27 січня в області від великої води постраждало понад 8,2 тисячі гектарів сільськогосподарських угідь

Марина ЛУГОВА

Наразі найбільше підтоплення, інформує Регіональний офіс водних ресурсів у Волинській області, фіксують у двох районах: Ковельському (4138 гектарів сільгоспугідь) та Камінь-Каширському (4140 гектарів).

Спеціалісти-водники попередили, що у Західному Бузі і Прип'яті та їхніх притоках в межах Волині продовжується підвищення рівнів води. Можливий вихід на заплаву та її подальше затоплення. Для відкачування води із сільгоспугідь були задіяні від 10 до 17 стаціонарних насосних станцій, які уже перекачали сім мільйонів метрів кубічних води. З початку зимового паводка, який на Волині розпочався у грудні, для запобігання та ліквідації підтоплення було використано 5200 мішків, 1100 літрів дизельного пального та 300 — бензину.

Для запобігання і ліквідації проривів дамб та перетоків річкової води на території населених пунктів були задіяні аварійні бригади експлуатаційних дільниць Регіонального офісу водних ресурсів у Волинській області.

Зокрема, працівниками Прип'ятської експлуатаційної дільниці ліквідовано розлив берега річки Вижівка неподалік села Глухи Ковельського

Ось такі пейзажі — швидше весняні, ніж зимові — непоодинокі зараз, зокрема у північних районах Волині: до багатьох обійтися хіба човном можна добрatisя.

району, прориви на Залухівській захисній дамбі №5 та на Щедрогірській захисній дамбі №1, що на Ратнівщині.

Аварійні бригади Любешівської експлуатаційної дільниці проводили роботи на Гірківській, Хоцунській та Люб'язівській осушувальних системах з метою недопущення перетоків води через дамби та ліквідації бобрових нір. Працювали аварійні бригади на Камінь-Каширщині (Бузаківська, Цирська, Польчицька осушувальні системи), захищаючи від затоплення ок-

ремі території. Рятувальники Камінь-Каширського районного управління Головного управління ДСНС України у Волинській області здійснюють моніторинг стану ситуації в населених пунктах району, де можливі підтоплення заливів, господарств та прибудинкових територій. Разом з органами влади та іншими службами фахівці цивільного захисту перевіряють стан споруд та засобів для мінімізації негативних наслідків сезонних природних явищ. ■

Щотижня три тисячі примірників газети «Волинь» доставляються на передову фронту і в госпіталі завдяки групі компаний ТМ «Вілія».

■ Про це говорять

Сергій Борох

«Я бачу, що більшість населення білорусі, я впевнений, що більшість військових незалежної білорусі, які є військовими саме білорусі, вони не хотять нападати й іти силою зі зброєю на українське суспільство», – сказав Володимир Зеленський. Все залежить від поваги білорусів до своєї країни. «Що стосується росій-

В Євросоюзі вважають, що білорусь несе таку ж відповідальність за війну, як і росія, бо своїми рішеннями сприяла злочинам та звірствам, які чиняться загарбниками щодо нашої держави.

ських військ, які можуть опинитися сьогодні на будь-якій території будь-якої держави, бо вони вважають, що у них такий, знаєте, «військовий Шенген». І тому це все залежить від поваги населення будь-якої держави до своєї держави. А також поваги керівництва тієї чи іншої держави, яка може допустити або не пускати військових, озброєних людей на свою незалежну територію, – заявив Президент України. – Ми нападати на білорусь не збираємося і ніколи не збиралися. Немає таких намірів. Це головний сигнал від усього українського народу до білоруського народу». «Але я вважаю, що з цього напрямку успіху у них не буде. Якщо навіть він (білоруський наступ. – Ред.) буде гіпотетично», – додав Володимир Зеленський.

До речі

Європейський Союз підготував новий пакет санкцій проти білорусі. Вони багато в чому дублюють обмеження, запроваджені проти РФ. Тобто Європа хоче відмовитись від значної кількості білоруських товарів. У Євросоюзі

Зеленський прокоментував загрозу з боку білорусі

Вона існує, але наш Президент вважає, що ні білоруське суспільство, ні солдати не хотять воювати проти нас

Фотоколаж із сайту telegraf.com.ua.

«Ми нападати на білорусь не збираємося і ніколи не збиралися».

■ Пряма мова

Євген ДИКІЙ, науковець, військовий, про ймовірний новий наступ росіян з білорусі:

На мою думку, цей сценарій, якби вони захотіли повторити наступ на Київ, – це було би найкраще, що вони для нас могли зробити. Тому що це було би недовго. Тут ризикну уподібнитися Арестовичу, хоч ми з ним дуже різні зазвичай, і сказати про два-три тижні. От цей другий контингент прожив би не довше, ніж два-три тижні, був би перемелений. А далі би пішов ефект доміно, посилився б і їх контингент на фронти. Тоді ця війна мала би шанс закінчитися десь улітку. Але зараз схоже, що росіяни тверезіше оцінюють свої можливості. Судячи з усього, з наступом на Київ або, як ще його розписували, з наступом із білорусі з відрізанням Заходу України від Центру, явно вже не складається.

зі вважають, що білорусь несе таку ж відповідальність за війну, як і росія, бо своїми рішеннями сприяла злочинам та звірствам, які чиняться загарбниками

щодо нашої держави. Абсолютно слушно! Щоправда, голосування за підготовлений пакет санкцій ще попере-реду. ■

■ Герої не вмирають!

Володимир Степанюк покинув роботу у Польщі, щоб ціною свого життя захистити Україну

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Закінчення. Початок на с. 1

У селі усі – як на долоні, а в невеликому Ржищеві, що розташоване на найдалішій околиці Мар'янівської територіальної громади, всі змалечку знають одні одніх, як мовиться, наче своїх п'ять пальців.

Галина Ізотівна й Василь Миколайович Степанюки були щасливими в своєму родинному раю. Жили, як годиться селянам-християнам: дні минали в роботі, свята – в церкви. Хорошим господарям утіхію слугувала молитва й повага, вдалися в добropорядних батьків їхні діти Володимир, Ольга, Оксана і Юлія.

Виростиши швидко і син, і доньки. Знайшли свої сімейні вирії, та до отчого дому завше спішли, мов на крилах. Володимир після навчання у Ржищівській та сусідній Бужанівській школах вирішив працювати. Не шукав легкого хліба, спершу влаштувався на одну з нововолинських шахт. У найщасливішу хвилину юності зустрів своє кохання. Марія народила йому сина, тепер Дениско вже шестикласник.

Свого часу глава сімейства їздив на заробітки в Польщу. Там його й застала звітка про війну. Почув її з вуст сестри Ольги. Мабуть, уявив, як ворог топче рідину землю, бо ж без роздумів прийняв рішення вернутися додому. Зупинити його на цій дорозі до смерті не змогли ні прохання, ні вмовляння найрідніших. Уже за день-два йшов у військомат з вірою в перемогу.

Життерадісним, людяним і щирим Володимира Степанюка запам'ятують і його бойові побратими. У перші три місяці війни його друзями стали всі, хто пліч-о-пліч у складі 115-ї окремої механізованої бригади воює за Херсонщину. Згодом із ним сміливо йшли у вогонь воїни 36-ї окремої

Біль рідних не передати словами...

механізованої бригади морської піхоти на Донеччині.

Смерть чатувала на Героя в бою неподалік села Водяне. Володимир поспішив рятувати життя побратима, намагаючись вивезти його з-під обстрілу. Так було не раз, та так не сталося цього разу. Осколок від чергового вибуху увіп'явся в тіло на кілька міліметрів вище бронежилета.

■ Осколок від чергового вибуху увіп'явся в тіло на кілька міліметрів вище бронежилета.

...«Веселун і жартівник той наш Володька», «А чуб який, як у справжнього козака!», «А що вже гарно співав... Уесь же Степанюковий рід має схожі на солов'їкові голоси!», «Знов Володя приїхав до батьків й зразу нагород. Гарну мають поміч із сина», «Добрий то чоловік і батько – про такого мріє кожна дівчина!...

Похмурого зимового вечора, як тіло Героя привезли додому, ті спогади огорнули село. Ні дорослі, ні діти не хотіли вірити, що в труні їх привітний, товариський 38-річний Володимир. І що ніхто й ніколи вже не побачить його.

У церкві чин похорону звершив собор священників Православної церкви України на чолі з деканом Берестечківського благочиння отцем Володимиром Курчином. Безпросвітно горювала родина. Тулившася до мертвого татуся голівонькою Дениско. Вмивав обличчя слізинками, доки його не закрило надгробне віко. Не стримували ридань ні жінки, ні чоловіки. Героя віддавали землі під прощальний салют. Тоді ж тривожно заревла сирена, сповіщаючи про нові важкі втрати.

Герої не вмирають! Живі і вдячні не перестануть цінувати їх любити їх. У Небесному Легіоні українці волинянин Володимир Степанюк – серед тих воїнів світла, про яких незабутньо кажуть: «Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх». ■

Погляд

Юрій ГУДИМЕНКО,
публіцист, співзасновник партії
«Демократична сокира»,
воїн ЗСУ

Залужний якийсь неправильний

От вчітися, як треба було розпорядитися мільйоном доларів

«Українська правда» опублікувала ще одну статтю про корупціонерів у Міністерстві оборони, і найцікавіше там – це історія про Олександра Миронюка, ексзаступника міністра оборони (підкрайлюю, аби всі прочитали: Миронюк був заступником не Олексія Резнікова, а попереднього міністра – Андрія Тарана). Історію про Миронюка реально писав ніби Гай Річі (англійський кінорежисер і сценарист. – Ред.) під впливом львівської наливки. Короткий зміст:

1. Під час обшуку в ексзаступника міністра, а нині працівника держпідприємства «Прогрес» Миронюка знайдено в дивані гроші у сумі трохи менш ніж 1 мільйон доларів (у різних валютах).

2. З другої спроби суд (Печерський) арештовує ці диванні кошти, але потім знімає арешт і зобов'язує слідчих повернути гроші Миронюку.

3. Робить це суд (Печерський) з дуже поважної причини: ексзаступник міністра надав суду (Печерському) документ, із якого дізнаємось, що кошти у дивані... не його і він до них відношення майже не має.

4. Згідно із документом, 17 078 000 гривень, 400 100 доларів та 100 380 євро ексзаступнику міністра оборони позичила... 86-річна сліпа пенсіонерка з Харкова. Про «сліпу» не вигадка: про це йдеться у нотаріально завіреному документі.

5. «Українська правда» з'ясувала, що харківська пенсіонерка, яка позичила близько мільйона баксів дивану заступнику міністра оборони, є родичною одною засновником харківського підприємства, яке виготовляє зброю.

6. А сам Миронюк у Міноборони керував закупівлями.

7. Тому гроші повернуто судом йому в диван.

Джерело: censor.net.

Від редакції

Американське видання New York Times розповіло, що емігрант з України та громадянин США Григорій (Грегорі) Степанець заповів як спадщину 1 мільйон доларів Головнокомандувачу Збройних сил України Валерію Залужному. Натомість генерал Залужний передав усю суму на потреби української армії, зазначивши: «Я все своє життя віддав Збройним силам. І не мав жодного сумніву, що повинен робити зі спадком. Остання воля пана Григорія, очевидно, полягала в тому, щоб підтримати в моїй особі українське військо. Вдячний усім, хто допомагає ЗСУ. І вдячний своїй родині за розуміння». ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Роман СЕРЕДА – боєць родом із села Березовичі Володимирського району (після одруження проживав у місті Новоградівка на Донеччині);

Юрій БЕДАРЕВ – боєць із села Гірки, що на Любешівщині;

Олександр ШАРКО – боєць із села П'ятидні Володимирського району;

Іван ГНАТЕНКО – боєць із села Шепель Луцького району;

Максим ВОРОБЕЙ – боєць із села Мокрець, що на Турійщині;

Максим БУРДА – боєць із міста Ковеля;

Денис ЧЕРНЕНКО – боєць із села Ворона Ковельського району (на Волинь переселився із Сумщини);

Володимир ФІРЧУК – боєць із селища Дубище, що на Рожищенщині;

Руслан ТІЩЕНКО – боєць із міста Луцька;

Віталій ПАЛЛІ – боєць із міста Горохова.

■ Пряма мова

«Війна в Україні – це і наша війна»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Юрій БУТУСОВ, журналіст, про розтринькування державних коштів під час війни, коли державний телеканал «Дом» уклав угоди на дві телепрограми за 65 мільйонів гривень, одну з яких веде колишня учасниця «Кварталу 95» Олена Кравець:

«Справжні пріоритети держави: за дві розважальні програми на державному каналі, який ніхто не дивиться, Міністерство реінтеграції та телеканал «Дом» за рахунок платників податків заплатять друзям Президента Зеленського 65 мільйонів гривень. За ці гроші можна було б купити 700 квадрокоптерів Mavik-3 – основний засіб тактичної розвідки для ЗСУ. Але наша дивна влада під час війни з бюджету фінансує розважальні програми, а на озброєння квадрокоптерами армії бюджет не витрачається, волонтери та бійці мають самі собі збирати. А чому не навпаки?».

Петер ПАВЕЛ, новообраний президент Чехії, про те, яку ціну платять українці у війні з росією і чому Прага підтримуватиме Київ:

«Солідарність має бути навіть ціною тимчасового зниження комфорту нашого життя. Війна в Україні – це і наша війна, бо стосується нас. Ми не є прямим учасником бойових дій, але це не означає, що ця війна не наша. Це війна за майбутнє міжнародних відносин, за майбутнє безпечної Європи...»

У такому разі, навіть коли ми тимчасово обмежуємо комфортність на шогожиття, – це найменшажерства, яку ми можемо зробити. Ніхто не вбиває тисячі наших людей. Ніхто не руйнує віщент міста в нашій країні».

Артем ЧЕХ, журналіст, воїн ЗСУ, про те, що на справді нам протистоїть дуже сильний і кровожерливий ворог, а не «смішні чмобіки», як інколи описують:

«Війна триває. Важка війна. Кривава. У цій війні борються очевидне добро з безумовним злом. Ворожі ракети, дрони, артилерія, техніка. Російські мобіки, контрачі, зеки, найманці різних категорій... Але направду це хоч і невмотивована армія, проте численна, з добре навченими підрозділами, що вміють і, найстрашніше, люблять вбивати. Вони на чужій землі, і їм байдужі страждання цивільного населення. Щоправда, їм байдужі страждання і своїх людей, тому нерідко вони користуються приказкою про «бй своїх, щоб чужі боялися».

Олексій ДАНІЛОВ, секретар РНБО, про підготовку російських військ до нового масштабного вторгнення:

«Зраз вони готуються до максимальної активізації з урахуванням того, що це ж люди з «совка» (СРСР. – Ред.) і вважають, що до річниці повинні мати якісь досягнення. Немає жодної таємниці, що вони до 24 лютого готуються до нової хвилі, як вони самі кажуть. Є розуміння, на яких ділянках вони хочуть щось зробити».

Микола РЯБЧУК, публіцист, вражений позицією українців щодо терitorіальних поступок:

«Коли 85% (проти 8%) в загальнонаціональному опитуванні стверджує (під ракетними обстрілами), що не готове заради миру робити агресорові жодних територіальних поступок, то це вражає. Але коли те саме стверджує 80–82% (проти 9–10%) опитаних на півдні та сході – тобто в регіонах, які від тих обстрілів потерпають найдужче, – то це вражає неймовірно».

Віктор ТАРАН, політолог, вважає, що Захід ні-коли не надасть нам далекобійних ракет:

«Чому? Бо це високі й секретні технології. США не давали їх жодному союзнику, включаючи Ізраїль, Південну Корею й Тайвань. Тому єдиний вихід – налагодити своє виробництво. Іншого шляху немає. Тим паче, свої аналоги в нас є. На початку 2018 року ми успішно презентували ракетний комплекс «Вільха» і крилаті ракети «Нептун». Але, починаючи із другої половини 2019-го, існуючу успішну ракетну програму не фінансували. Чому? Не знаю. Сподіваюся, ситуація поміняється – і держава нарешті знову почне повноцінно її фінансувати. І ми матимемо свої далекобійні ракети».

Дмитро КУЛЕБА, міністр закордонних справ, про важливі рішення Швейцарії:

«Радоші щодо надання нам «Леопардів» повністю «затмарили» інший епохальний зсув. На фоні цього прийняте Швейцарією рішення пройшло «мимохідь». Там відмінно заборону на передачу нам боєприпасів та зброї, які нам критично потрібні, адже, наприклад, боєкомплект для німецьких «Гепардів» – швейцарського виробництва. Швейцарці завжди дотримувалися принципу нейтральності у всіх війнах. Тепер ті, хто порушує міжнародне право, не заслуговують на нейтральне ставлення. Остання європейська країна, яка вирішила, що добро має бути зубастим. Це також зміна епох – і все через нашу війну з росією. Без жодної патетики: ми змінюємо світ».

Роман СВІТАН, військовий експерт, вважає, що остаточний перелом у війні може відбутися протягом весни:

«Нам потрібно виконати два масштабні проекти. Перший – перерізати сухопутний коридор, який живить херсонське та кримське угруповання, остаточно добити Кримський міст, перевести це угруповання в режим оперативного оточення. Потім далекобійними ракетами знищити гарнізон і прийняті капітуляцію принаймні його частини. Це можна зробити протягом двох місяців, за лютий та березень. Наступні завдання – це вже Донбас, віхід на межі 1991 року в районі Донбасу. Все реально, якщо буде така ж динаміка постачання озброєнь, яку ми побачили на цьому «Рамштайні». У такому разі під кінець весни – на початку літа вийдемо на кордони 1991 року».

■ У всіх на вустах

Фотоколаж із сайту radiosvoboda.org.

Міністр оборони Олексій Резніков і оком не моргнув, пояснивши українцям, що яйця для армії закуповують у кілограмах.

Як заступника міністра зняли за яйця

Крадуть чиновники, а винними хотіли зробити журналістів

Василь РОГУЦЬКИЙ

Гучний скандал із закупівлею Міністерством оборони України харчів для армії за цінами, що значно вищі, ніж ринкові (наприклад, яйця по 17 гривень за штуку), закінчився відставкою заступника очільника Міноборони В'ячеслава Шаповалова, відповідального за тилове забезпечення. Хоч спочатку міністр оборони Олексій Резніков називав «безпідставною інформаційною атакою» резонансну публікацію у виданні ZN.ua про завищені ціни і навіть грозився залучити Службу безпеки України для того, аби з'ясувала, звідки журналісти дістали дані про ціни.

«Заяви, що Міноборони «вкрапло» чи «намагалося вкрасті» мільярди – це повна маячня. Просто хтось дізнався про додаткові перевірки і вирішив розгорнути інформаційну атаку, – заявив міністр. – Той, хто передав один із контрактів та додатки для оприлюднення, як мінімум вчинив службовий злочин. Цю особу буде обов'язково встановлено і притягнuto до відповідальності. Для цього підготовлено відповідні матеріали в СБУ. Зокрема, буде з'ясовано мотиви. Оскільки жодної фактичної складової у претензіях немає, крім маніпуляцій, найочевиднішою ціллю виглядає спроба підірвати довіру до Міноборони у дуже відповідальний момент (саме вирішувалось питання про постачання зброї).

– Ред.), – зазначив міністр. А щодо «космічної» ціни на яйця, то Олексій Резніков пояснив це... «технічною» помилкою: мовляв, в документі навпроти яєць вказано не «штуки», а... «кілограми». Ви коли-небудь купляєте яйця в кілограмах?

Проте пану Резнікову таки довелося звітувати про заку-

півлю дорогих продуктів на засіданні комітету Верховної Ради з питань антикорупційної політики, на якому були присутні представники НАБУ, НАЗК та Рахункової палати. Член комітету, народна депутатка від «Європейської Солідарності» Вікторія Сюмар за наслідками засідання повідомила: «Міністр визнав, що в переліку харчів із 400 позицій є помилки. Не одна. Це не лише

ті ж таки яйця прикордонники закуповують не по 17 гривень за штуку, як Міністерство оборони, а лише по 5.10–6.60 грн, гречку не по 83 грн, а по 56 грн, картоплю не по 22 грн, а по 6.90 грн, а курячі стегна не по 120 гривень за кілограм, а лише по 51–78 гривень.

КОМЕНТАР

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність»:

«Поки країна продовжує збирати кошти на ЗСУ, хтось наживається на війні, закуповуючи найнеобхідніше для армії за вдвічі-втрічі завищеною ціною. Це не просто аморально – це злочин, якому немає жодного прошення».

Так далі просто не може тривати. Тому «Європейська Солідарність» вимагатиме повернення години запитань для уряду і повної підзвітності Кабміну парламентові, повернення системи «Прозоро» для закупівель для армії... Ми широ підтримуємо всі позитивні речі, які робить сьогодні Міноборони і співпрацюємо з Міністерством у темі тиску на партнерів щодо зборів і допомоги ЗСУ. Але не толеруємо мародерство під час війни».

■ Тільки факт

Народний депутат, лідерка партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко початок нового року зустріла у Дубаї (Об'єднані Арабські Емірати). Журналісти «Української правди» з'ясували, що Леді Ю жила на наспільному острові Палм-Джумейра у п'ятизірковому готелі Kempinski, який має приватний закритий пляж. Більше того, нардепка з обережності сідала в авто не на вулиці, а у підземному паркінгу. Видання з посиланням на джерела зазначає, що родина доньки Тимошенко переїхала у Дубай ще до початку повномасштабного вторгнення і зараз там мешкає.

ЗАГУБЛЕНУ КАРТКУ ПІДПРИЄМСТВА (ГУЛЬ ГАННА САМІЙЛІВНА) UAР000000А4НЕ000, ДІЙСНУ ДО 27.10.2027 РОКУ, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНОЮ.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка. Тел.: 0991813332, 0976492371.

РЕКЛАМА

Державної прикордонної служби. Наприклад, ті ж таки яйця прикордонники закуповують не по 17 гривень за штуку, як Міністерство оборони, а лише по 5.10–6.60 грн, гречку не по 83 грн, а по 56 грн, картоплю не по 22 грн, а по 6.90 грн, а курячі стегна не по 120 гривень за кілограм, а лише по 51–78 гривень.

Тим часом

Скандал із можливими зловживаннями в Міністерстві оборони – не єдиний останнім часом у владних коридорах. Цими днями арештовано заступника міністра громад та територій Василя Лозинського за підозрою в отриманні хабара у розмірі 400 тисяч гривень.

Також після ряду скандалів звільнено заступника керівника Офісу Президента Кирила Тимошенка, який курував «Велике будівництво» і якого нещодавно зловили на тому, що він використовував у якості службового автомобіль, переданий американською компанією General Motors Україні для гуманітарних цілей і вивезення людей із зони бойових дій.

Звільнено і заступника Генпрокурора Олексія Симоненка, який, порушивши кримінальну справу проти п'ятого Президента України Петра Порошенка, з кінця грудня до середини січня їздив на відпочинок в Іспанію на машині львівського бізнесмена, «цигаркового короля» Козловського.

■ Політика

«І закрити нарешті «Дружбу»: через Україну і далі тече російська нафта

Петро Порошенко запропонував 7 кроків, щоб залишити путіна без грошей

Фото із сайту eurosolidarity.org.

Ольга СОКОЛОВА

П'ятирічний Президент вказує на той невтішний факт, що ВВП росії знизвися торік лише на 3,5%. Відтак Порошенко у статті для французького видання «Фігаро» закликав світ запровадити такі санкції проти росії, які б мали швидкий вибухоподібний ефект, «хвиля від якого якщо не знесе путіна, то принаймні точно позбавить його ресурсу для тривалої війни».

1. Перше, що має зробити G7 у березні, – опустити стелю цін на російську нафту «нижче плінтуса». Бо зараз гранична ціна надто висока.

2. Суворо контролювати і карати тих, хто тишком перевантажує російську нафту і вдає її за свою.

3. Блокувати вхід до Суецького каналу російських підсанкційних експортних товарів. Тоді росіяни витратимуть на транспортування нафти до Південної Азії в кілька разів більше часу, ніж навпросте чрез Суець.

4. Суворо дотримуватися обмежень на російську торгівлю скрапленим газом.

5. Закрити нарешті нафтогін «Дружба». «Це ж абсурд, коли росіяни знищують нашу інфраструктуру, а ми змушені прокачувати приблизно 12 мільйонів тонн російської нафти! За згодою із партнерами, не маю жодних сумнівів, Україна зупинить і «Дружбу», і нашу частину ГТС. Єдина причина, чому ми й досі качамо нафту та газ, – рахуємося з думкою тих наших партнерів, які й досі споживають російські енергоносії», – зазначає Порошенко.

«Санкції і зброя, зброя і санкції – це те, що забезпечить наближення нашої спільноти Перемоги і такий довгоочікуваний мир».

6. Необхідно позбавити росію майже десяти мільярдів доларів за послуги зі збагачення урану і будівництва АЕС. «Росатом» як співучасник злочинів російської воєнщини на Чорнобильській та Запорізькій АЕС заслуговує на найсуворіші санкції», – вважає Порошенко.

К Порошенко закликав світ запровадити такі санкції проти росії, які б мали швидкий вибухоподібний ефект, «хвиля від якого якщо не знесе путіна, то принаймні точно позбавить його ресурсу для тривалої війни».

7. Зробити абсолютно неліквідними золотовалютні запаси росії. «Замало заборонити купувати золото у росії. Має бути заблокована будь-яка можливість використовувати його як заставу. Російське золото – це криваве золото, російські діаманти – це криваві алмази, особливо якщо врахувати брудний бізнес групи «Вагнер» в

африканських країнах», – наголошує Порошенко.

«За прогнозами, реальні обмеження в нафтогазовому секторі, якщо вони повною мірою застосують у 2023 році, обвалять російський експорт з 530 до 300 мільярдів доларів, а пропоновані нами кроки позбавлять росію ще

30 мільярдів доларів експортного доходу», – пише Петро Порошенко. Він наголошує: поки світ очікує на кумулятивний ефект попередніх санкцій, в Україні працює російський молос смрті, який знищує українців. «Санкції – це не мета, а лише засіб, а ціль – перемога у війні і справедливий мир», – зазначає п'ятий Президент. ■

прикладу, ПрАТ «Волиньобленерго», номінальним власником якого є Бойко Анатолій Юрійович, син українського проросійського політика, донедавна голови фракції ОПЗЖ. Це ж стосується обленерго та облгазів у Волинській, Рівненській, Житомирській, Чернівецькій та інших областях України.

Двоє депутатів міської ради при голосуванні утрималися, одна депутатка – не голосувала (усі троє – представники фракції політичної партії «За майбутнє»), решта обранців громади підтримали це звернення. ■

К Двоє депутатів міської ради при голосуванні утримались, одна депутатка – не голосувала (усі троє – представники фракції політичної партії «За майбутнє»)

■ Резонанс

Ковельські депутати вимагають відібрati «Волиньобленерго» у сина Юрія Бойка

Щоправда, таку ініціативу підтримали не всі обранці громади

Антон КАРАСЬ

26 січня міська рада на сесійному пленарному засіданні ухвалила звернення до Президента України, Ради національної безпеки і оборони, Кабінету Міністрів та Верховної Ради щодо повернення у державну власність енергетичних підприємств, які належать російським та проросійським політикам.

У документі йдеться, що Ковель-

ська міськрада від імені територіальної громади висловлює велике занепокоєння тим, що велика кількість підприємств стратегічного та державного значення перебуває у приватній власності, особливо – враховуючи те, що низка обласних енергетичних підприємств пов'язана з російськими і проросійськими політиками, як, до

прикладу, ПрАТ «Волиньобленерго», номінальним власником якого є Бойко Анатолій Юрійович, син українського проросійського політика, донедавна голови фракції ОПЗЖ. Це ж стосується обленерго та облгазів у Волинській, Рівненській, Житомирській, Чернівецькій та інших областях України.

Двоє депутатів міської ради при голосуванні утримались, одна депутатка – не голосувала (усі троє – представники фракції політичної партії «За майбутнє»), решта обранців громади підтримали це звернення. ■

К Двоє депутатів міської ради при голосуванні утримались, одна депутатка – не голосувала (усі троє – представники фракції політичної партії «За майбутнє»)

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

5 лютого минає 10 років, як після важкої невиліковної хвороби завершив земну дорогу великий життєлюб, освітянин, вмілий господарник

Андрій Дмитрович МАКСІМОВ.

Директор ТзОВ «Світанок» (села Щурин, Квітневе, Тристень колишнього Рожищенського району), справедливий, авторитетний, талановитий керівник, новатор Андрій Дмитрович був неординарною особистістю, людиною великої душі.

На якій би посаді не трудився цей мудрий чоловік, він найперше дбав про результати своєї роботи.

Працею його невтомних рук зроблено багато добрих справ.

Його життєпис – безцінний скарб, мудра наука про те, як треба жити, працювати, мріяти, любити людей і рідну землю.

Його немає з нами, але залишилось те, що він зробив для людей, рідних сіл. Пам'ять нетлінна, і вона навіки збереже образ вірного друга, люблячого і дбайливого чоловіка, батька, дідуся.

Пам'ять про людину живе доти, доки її згадують. Ти, наш найдорожчий, залишишся в наших серцях назавжди. Нехай Твоя добра душа знайде вічний спокій у Царстві Небесному.

Хто знати та пам'ятає Андрія Дмитровича, нехай пом'яне добрым словом та щирою молитвою.

У глибокій скорботі дружина, діти, онуки, рідні.

Погляд

Олег ЄЛЬЦОВ,
журналіст, ексредактор викривального
сайту «Україна кримінальна»

Про ІПСО й човен, який хитати не на часі

Сьогодні кожна домогосподарка знає про існування ІПСО. Якщо хтось ще не в курсі, поясню: все, що стосується критики влади та суперечить переможним реляціям, – це є ІПСО. І кожен, хто бодай торкається клавіатури, ризикує бути звинувачуваним у реалізації ІПСО ворога

Важаєш, що гелікоптер МВС з міністром й почетом впав на дитячий садок через недбалість, – практиєш на ворога; написав, що тиолвики МО купують яйця на мільйони не штуками, а кілограмами, – послаблюєш нашу армію; маєш нахабство критикувати Президента – практиєш за методичками кремля й роз'єднуєш націю. Не шукайте відповідь – чому. Бо війна. Но не на часі.

Не час для дискусій та розбрата. Але ця війна надовго, вам так не здається? Днями фаховий експерт Роман Світан приступив, що ми воюватимемо з рашистами ще років із десять. То що робити: не критикуємо владу, не «вносимо розбрат» до самої Перемоги?

А хто першим, окрім очільників ОП та їхніх ютуб-спікерів, заявив, що критика влади – це розхитування човна, а не зміцнення нації та обороноздатності країни? Якщо МВС визнає, що у загиблого міністра не було потреби летіти над містом, хіба у наступній авіатроці це не збереже життя й здоров'я дітей, які йдуть до дитячого садка? А хіба звільнення заступника міністра оборони, який опікувався закупівлями, після публікації про «дивні» військові тендери чимось загрожує обороноздатності? Навряд чи. Просто в армії стануть красити обережніше й менше. Насмілюся припустити, що раптом з'являться підстави звільнити міністра оборони – це не стане трагедією. Головне – не чіпати Залужного. Це святе. Врешті-решт, країна не відчула втрати міністра внутрішніх справ, його першого заступника й навіть держсекретаря.

Й чому Президент воюючої країни може викликати єдине почуття – захоплення? Чому його слід звільнити від критики? Чим це загрожує безпеці країни? Хіба то унікальний талант – щоденно постити відоси й начитувати з трибун тексти, написані спічрайтерами?

Водночас слід визнати: Президент Зеленський – унікальне явище в українській історії. Очолювана ним політсила тривалий час має більшість у парламенті, отже – потужний вплив на всі процеси в державі. Чи маємо ми право висловлювати претензії фракції «Слуга народу», констатуючи заціплення законодавців з початку війни? Парламент довів, що не здатен дієво реагувати на військові виклики. На власні виклики вони реагують оперативно. Просувають своїх людей на «хлібні місця» у владі, вирішують власні бізнес-інтереси...

Але хто відповість за відсутність бомбосховища чи бодай мінімально облаштованих укриттів після року війни? Сотні тисяч людей місяцями сидять у підвалах, гинуть під обстрілами, бо уряд не спромігся вчасно та організовано евакуувати їх із зони боїв, або ж вони відмовилися залишати домівки, бо їм просто не створили притулків на мирній території. Скільки разів ця проблема обговорювалася в парламенті, кого з очільників Кабміну викликали на килим у профільні комітети, чи звільнено відповідального за організацію цивільної оборони?...

Ці запитання точно зруйнують єдність нації? А може, це буде стимулюючим копняком для уряду та парламенту, аби зменшити страждання й жертви цивільного населення? Всі ці молоді й красіві весільні фотографії при владі мають або вчитися працювати на державу, або звільнити місце професіоналам. Трагедії від такої заміни не станеться – тільки покращення.

До роботи, панове недоторканні!

Джерело: pravda.com.ua. ■

■ Офіційно

В Україні запроваджені повістки нового зразка

Від попередніх вони відрізняються кількома пунктами

Леонід ОЛІЙНИК

Основні зміни:

- **Назва.** Замість військових комісаріятів вказані територіальні центри.
  - **Кількість необхідних документів.** До паспорта, військового квитка й приписного додали ідентифікаційний номер.
  - **Відповідальність.** Змінили формулювання: замість «якщо людина не прибуде, то буде підлягати адміністративному покаранню» стало «чекає відповідальність згідно з вимогами чинного законодавства, якщо особа не з'явилася без поважних причин».
- «У минулому формулуванні було чітко вказано, що людина може не прибути в територіальний центр. А зараз уже чітко деталізували, що якщо особа не з'явилася без поважних причин, то тоді вже на неї чекає відповідальність відповідно до вимог чинного законодавства», – пояснив представник територіального центру комплектування та соціальної підтримки Ігор Гусев. ■

■ Завтра зустрінемо разом!
Фото Лесі Влашинець.

«Я вірю й довіряю людям, можливо, інколи й більше, ніж треба було б»

Закінчення. Початок на с. 1

4. Про що потрібно було мріяти в дитинстві, щоб у 42 роки «вирости» до високого звання заслуженої працівниці соціальної сфери України? Ніколи не думала, що буду удостоєна його. Міркую, що це визнання – винахід та те, що завжди дотримуюся свого кредо: якщо робити – то як слід і працювати на успіх. Почуваюся цілеспрямованою й впertoю, коли ставлю перед собою чергове завдання. Тому, коли беруся за справу, знаю наперед, що успішно її закінчу.

5. Вас, завжди ефектну й усміхнену, важко уявити відповідальною за водопровідні труби, каналізаційну систему, вивіз сміття... Звісно, було нелегко, та це був справжній гарп долі. Не жалкую.

6. Під вашою опікою нині 130 душевно хворих чоловіків. Як вдається знайти позитив у такій нелегкій роботі? Його дуже багато. Ці люди не вміють лукавити, говорять про все прямо, а не позаочі. У багатьох є талант, якого немає в мене (скажімо, до малювання, музики тощо).

7. У попереядному й нинішньому колективах вас називають «нашою Юлею Олександровіною». Як вважаєте чому? Думаю, це своєрідна відчіність за те, що я вірю й довіряю людям, можливо, інколи й більше, ніж треба було б. Але без вірю й довіри не буде команди професіоналів. Мій нинішній колектив – це 87 моїх однодумців, порядних людей, людей слова.

8. З чого зазвичай починає нову справу? Як і го- диться, з молитви. Свою роботу на посаді директорки психоневрологічного інтернату почала з будівництва на його території каплиці Святого Пантелеймона. Вона – наша свя- тиня й оберег.

9. Про що найбільше спілкуєтесь з підопічними? Теж пересічні відповіді: заслухання, погляд, поговорка, погляд, погляд. Свою роботу на міських ярмарках (на останньому вторгували 10750 гривень, як ми передали волонтерам), навіть купляють за власні пенсії щось для солдатів. А мене щоранку зустрічають із запитанням: «Чим ми ще можемо допомогти ЗСУ?» Та найбільше радію, що всі 15 внутрішньо переселених осіб із Покровського психоневрологічного інтернату, що на Донеччині, щотижня пишуть заяви, що хочуть залишитися в Городкові й після війни. Значить, у нас добрі.

10. Намагаєтесь постійно самовдосконалюватися? Звісно. У свої 40+ вишила стала студенткою. Депутатство потребує знань, тому я вступила до Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка для здобуття ступеня магістра.

11. Яку власну реалізовану ідею вважаєте найпотрібнішою? Нещодавно відкриття паліативного відділення. На жаль, кількість хворих на цукровий діабет, онкологію збільшується. Таким людям потрібен спокій і догляд. Ми разом із відомим на Волині лікарем-анестезіологом Володимиром Мельником забезпечили їх. І, уявляєте, хворі, які страждають від невимовного болю, навіть стали усміхатися.

12. Які ваші улюбленні квіти? Братки. Вони ніжні, схожі на радість. Їх ми першими садимо на клумбах біля інтернату ранінкою весною. І троянді – їх багато в моєму домашньому квітниці.

13. Розкажіть про свою мрію. Молюся, щоб закінчилася війна. Хочу, аби однаково щасливими були мій рідний і прийомний сини. І вже бачу в плані новобудови: мобільні будинки для хворих із легким діагнозом. У них підопічні будуть почуватися більш самостійними, впевненішими. Це буде спільній проект із німецькими друзями.

14. На яке запитання в хотіли б ще відповісти? Про мою улюблену вчительку Ларису Іванівну Наріхнок. Ніколи й ніде не забувала її мудрої науки: завжди й скрізь бути най-перед Людиною.

Записала Леся ВЛАШИНЕЦЬ.

Відео «Танець дощу» у виконанні Юлії Ковальчук і Володимира Лютікова – на сайті volyn.com.ua. ■

■ Герої із сусідньої вулиці

Їхні весільні вишиванки чекають Перемоги

Військовослужбовці Володимир Козік та його кохана Ірина Вавринюк свій медовий місяць проведуть, коли здолаємо ворога

Валентина ПЕТРОЩУК

3 Володимиром Козіком із Нововолинська життєві дороги звели, коли ще він був учнем початкових класів. На дачному масиві його батьки – Анатолій Миколайович та Людмила Володимирівна – були нашими сусідами. Якось у вихідній іхали туди і коли вже повернули з траси, побачили двох діток – старший тримав за руку меншого. Оскільки поблизу нікого з дорослих не було, зупинилися і запитали, куди вони прямають. Відповіли, що шукують батьків, і назвали своє прізвище. Отож забрали їх із собою. Анатолій та Людмила були шоковані, побачивши своїх синів. Виявилося, що вони чули, як увечері тато з мамою домовлялися про поїздку на дачу. Коли прокинулися і побачили, що їх уже немає, тихенько вибралися з гуртожитку і побігли на автостанцію. Отож сміливості старшому, Вові, який і був ініціатором, не бракувало ще з малих літ.

◀ Мама Людмила Володимирівна не може забути, як навіть за тиждень, коли син був у домі, так і не змогли вимити часточек вугілля, що глибоко засіли у шкірі його рук.

Після закінчення школи Володимир Козік вступив до інституту. Але вже через рік зрозумів, що обрана поспіхом професія йому не додуши. Отож залишив навчання і влаштувався на роботу. Хто знає, як б склалося його життя, коли б не подія 2014 року. Вже у труні юнак підписав контракт для проходження служби у батальйоні територіальної оборони «Волинь». Він і з сьогодні переважно на передових рубежах захищає кожен клапоть рідної землі.

Бойове хрещення пройшов ще на початку служби у Дебальцевому. Володя рідко розповідає про це. Але хіба можна стерти з пам'яті той час, коли тижнями сиділи на вугільних териконах і під постійними обстрілами буквально рукими рили окопи, щоб хоч якось заховатися від ворожих атак. Мама Людмила Володимирівна не може забути, як навіть за тиждень, коли син був у домі, так і не змогли вимити часточек вугілля, що глибоко засіли у шкірі його рук.

МАГНІТНІ БУРІ У ЛЮТОМУ

● Слабкі: 15. ● Середні: 7, 8. ● Сильні: 5, 10.

Бережіть своє здоров'я і здоров'я рідних! Ведіть здоровий спосіб життя, правильно харчуйтеся, займайтеся фізичною активністю і довше пірбувайте на свіжому повітрі. Відмовтеся від кави та алкоголя. Пійте більше звичайної чистої води і трав'яного чаю.

Джерело: 1plus1.ua

Сержант Володимир Козік на передовій.

Молоде подружжя – Володимир та Ірина – у день реєстрації шлюбу.

Пізніше Володимир Козік підписав контракт на службу у Волинському прикордонному загоні. На його прохання направили для виконання завдання на лінію розмежування – до Краматорська. А на пропозицію батьків повернулися

додому, щоб вступити до вузу і здобути освіту, тільки й мовив: «Тут мої друзі-побратими, і поки я ім потрібен – служба не залишає».

У 2016 році – новий контракт, уже з 14-ю Володимир-Волинською брига-

дою. Куди тільки більш як за вісім років не приводили бойові дороги! А скількох друзів з цей час втратив назавжди – то й не перерахувати. Кожна звістка про загибель залишає у його серці глибокий слід. Особливо важко пере-ніс смерть медсестрички Оксани Горпініч із селища Благодатне, що поблизу Нововолинська. Її усі хлопці любовно називали «Мурашко», бо витягувала поранених із найнебезпечніших місць. Разом із нею він розпочинав службу ще у батальйоні «Волинь». Намагалися постійно підримувати одне одного. Якраз тоді, коли Оксани не стало, Володимира відокунтило у Бахmut. Перемагаючи нестерпний біль, таки додзвонився до батька і попросив обов'язково провести в останній діл дорогу його бойової подруги та покласти квіти на її могилу. Безперечно, Анатолій Миколайович так і зробив. Знаю, що батько сина-захисника намагається вшанувати пам'ять кожного загиблого воїна, на жаль, тіла полеглих дуже часто привозять у наше місто і навколо села.

Кілька років тому доля звела Володимира з Іриною Вавринюк, которая родом із сусіднього із малої батьківщиною його батьків села Стеня-ричі Володимирської громади. Коли знайомство переросло у справжнє кохання, Ірина вирішила також підписати контракт на службу у зенітно-ракетному полку, що дислокувався тоді у 14-й бригаді. Хлопець знову, що буде нелегко, але не відмовляв, добре розуміючи, що мусимо всіи боронити рідну землю від ворога. Це було якраз перед бійцями по всій лінії фронту зони АТО, а з торішнього 24 лютого їхній бойовий творчий шлях простигнувся від Луганщини до Миколаївщини і далі. Начальник відділу культури Нововолинського міськвиконкому Марія Душук на згадку про шахтарське місто вручила Анастасії Макаренко подружників з волинською вишивкою.

Основу музичного гурту «Бандерштат» становить сім'я Макаренків – мама Анастасія, професійна драматична акторка, тато Юрій – музикант, автор слів і музик пісенних композицій, дочка Дар'я – творчий сценічний образ Дарена, переможниця «Червоної рути» серед вокalistів 2013 року, який проходив у Маріуполі, син Тимофій – музикант. Всі вони є бійцями військового підрозділу ДФТГ військової частини «Запоріжжя – Азов». У складі гурту також є переможець ювілейної «Червоної рути» в Чернівцях у 2019 році.

З 2014-го артисти виступали перед бійцями по всій лінії фронту зони АТО, а з торішнього 24 лютого їхній бойовий творчий шлях простигнувся від Луганщини до Миколаївщини і далі. Начальник відділу культури Нововолинського міськвиконкому Марія Душук вручила Анастасії Макаренко подружників з волинською вишивкою.

Письменник Олег Гавріш – родом із Донеччини, і змалечку знає, що той край – це Україна, бу виховувався разом зі своїми братами і сестрами в бабусі Гавриших. Це стало основою для написання книги «Казки баби Гавриших», яка відзначена Гогольською премією 2021 року і витримала шість перевидань.

Пан Олег – криєт за освітою, з 2005-го з однодумцем і своєю музою, дружиною Іриною, мешкає у Дніпрі. Як зізнається, писати почав із 2014-го, до цього спонукала війна.

Іого самого руку унікальну книгу читають у підвалах і кутиях під час обстрілів, її кладуть у тривожну валізу, рацисти у Маріуполі її першою викидали для спалення на вогні, у Бучі після потрапляння ракети в дім уцілілими лишилися ікона і книга.

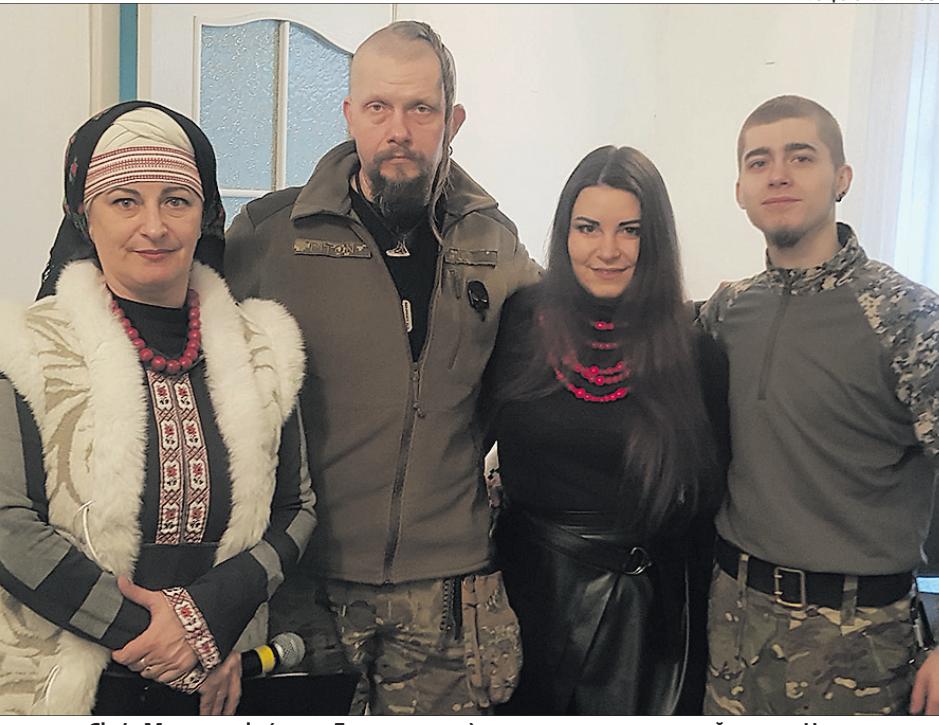
Неймовірно, але це – факти. Вони лишень підтверджують нашу незламність, силу духу.

Виступи цих людей, а також музикантів нововолинського гурту «Цвях», у

■ Культурний фронт

Після потрапляння ракети в дім вціліли лише ікона і... книга «Казки баби Гавриших»

Дві неординарні мистецькі події, які цими днями відбулися в шахтарському місті на Волині, – виступ запорізького гурту «Бандерштат» з письменником Олегом Гаврішем і концерт нововолинського оркестру «Елегія» – мали на меті створити атмосферу патріотичного свята й зібрати кошти на допомогу ЗСУ. І це вдалося

Сім'я Макаренків (гурт «Бандерштат») зворушені теплим прийомом у Нововолинську.

Автограф від автора «Казки баби Гавриших» – редактора нововолинської газети «Наше місто» Ігорю Лісовому.

виконували оркестранти «Ноктурн» ди-rectора школи мистецтв Юрія Савраока, який зараз у лавах ЗСУ захищає нашу незалежність.

■ Пульс тижня

Бійцівський собака накинувся на сусідського пса і загриз його

Дістати бідолашну тварину із пащи вдалося лише тоді, коли агресивного стафа облили крижаною водою

Леонід ОЛІЙНИК

Інцидент трапився у Нововолинську на вулиці Винниченка. Поряд з дитячим майданчиком власники вигулювали пса бійцівської породи стаффордширський тер'єр без намордника. За словами очевидців, собака вирвався з повідка та напав на домашнього улюблена пенсіонерки.

Мешканці двору взялися рятувати чотирелапого. Проте бійцівський пес уже прокусив йому шию та живіт. Тер'єра облили крижаною водою і він відпустив жертву. Налякана пенсіонерка забрала свого хвостатого друга додому.

На місці події викликали правоохоронців. Працівники поліції взяли свідчення в мешканців будинку щодо деталей цього інциденту. Власники бійцівської собаки будуть притягнуті до адміністративної відповідальності за вигул пса без намордника. ■

Збоченець заманював дітей кошеням

Судитимуть лучанина, який поглумився над двома школярками

Наталія МУРАХЕВИЧ

Прокурори відділу захисту інтересів дітей та протидії насильству Волинської обласної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт щодо розხваження малолітніх, яке вчинив 44-річний житель обласного центру.

За даними слідства, чоловік, який вже судили за посягання на статеву свободу та недоторканість особи, знову вдався до таких злочинів щодо 11-річної та 10-річної дівчаток у Луцьку.

Одну дитину нетверезий лучанин заманив у котельню під приводом «погодувати кошеня», а з іншою зайшов в ліфт та одразу заблокував його. З обома потерпілими зловмисник чинив розпусні дії.

Обвинувачений перебуває під вартою і невдовзі постане перед судом. Йому загрожує позбавлення волі на строк від 5 до 8 років. ■

Ганяв містом під наркотиками і без прав

Порушник відбувся штрафом

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

У Турійську спіймали водія, який керував автівкою без посвідчення та ще й у стані наркотичного сп'яніння. Правоохоронці зупинили його на вулиці Ковельській. Копи помітили у нього ознаки наркотичного сп'яніння. Пройти огляд, волинянин відмовився, чим вчинив правопорушення за частиною 1 статті 130 КУПАП. Згодом це підтвердило вину чоловіка у суді. Поліцейські надали Феміді відеозапис із нагрудної камери. Сам водій на розгляд справи не з'явився.

Оскільки правопорушник не отримував водійського посвідчення, суд лише оштрафував його на 17 тисяч гривень. ■

■ Тільки факти

Українці, починаючи з 30 січня, можуть обміняти у відділеннях Укрпошти 5 ламп розжарювання на стільки ж енергоощадних LED-ламп. Про це оголосила перший віцепрем'єр-міністр – міністр економіки Юлія Свириденко.

■ Гучна справа

Підліток, який в'їхав у натовп на переході, сяде на 7,5 року за ґрати

Луцький міськрайонний суд визнав 16-літнього жителя обласного центру винним у порушенні правил безпеки дорожнього руху, що спричинило смерть потерпілої та заподіяло іншим потерпілим тілесні ушкодження, а також учиненій повторно крадіжці транспортного засобу та розбої

Леонід ОЛІЙНИК

У день 12 грудня 2021 року молодик на автомобілі Renault Megane, яким заволодів незаконно, не зупинився на вимогу поліції, порушив правила дорожнього руху та на регульованому пішохідному переході на проспекті Соборності у Луцьку наїхав на п'ятьох людей.

Від отриманих у результаті ДТП травм 39-річна жінка згодом померла у лікарні.

Ще четверо потерпілих, у тому числі 5-річний хлопчик, отримали тілесні ушкодження різного ступеня важкості.

Згодом слідство встановило, що за кілька тижнів до цього підлітка, застосувавши балончик зі слізогінним газом, відібрав у знайомого мобільний телефон. Суд призначив неповнолітньому, який перебуває під вартою, покарання у вигляді семи років та шести місяців позбавлення волі. ■

Нахабство винуватця ДТП, який намагався втекти з місця аварії, у грудні 2021-го обурило всю Україну.

Фото із сайту volynpost.com.

■ Фотофакт

Така пташка не буде зайвою на фронти.

Волинські прикордонники**«Приземили» дрон**

Затримали і чоловіка, який може бути причетний до запуску безпілотника

Маргарита ВЕРШИНІНА, пресекретар Волинського прикордонного загону

Під час патрулювання місцевості поблизу українсько-польського кордону прикордонний наряд почув шум двигуна малого літального апарату. Охоронці державних рубежів одразу розпочали пошукові заходи. Помітивши безпі-

лотник, вони застосували спеціальний технічний пристрій, в результаті чого дрон здійснив аварійну посадку. А на околиці одного з прикордонних населених пунктів військовослужбовці відділу «Рівне» виявили та затримали чоловіка, який може бути причетний до запуску дрона. Ним виявився 26-річний мешканець Любомльщини. Прикордонники припускають, що квадрокоптером контрабандисти, ймовірно, незаконно переправляли цигарки до Польщі. ■

■ Печальна рубрика

Фото із сайту volynnews.com.

Вічна пам'ять!

У жахливій аварії загинув голова громади

ДТП за участю легковика та вантажівки сталася у селі Дубове Ковельського району

Леонід ОЛІЙНИК

62-річний посадовець Анатолій Костючик (на фото) виїхав автомобілем Daewoo Lanos на смугу зустрічного руху та зіткнувся із вантажівкою Renault Premium під керуванням 60-літнього лучанина. Транспортні засоби злетіли у кювет і перекинулись.

Водій легковика загинув на місці. Поліцейські вилучили транспортні засоби та помістили їх на арештмайданчик.

Загиблим керманичем виявився голова Дубечненської громади Анатолій Костючик.

Довідково: Костючик Анатолій Петрович наро-

дився 13 травня 1960 року в селі Дубечне Старовижівського району. Освіта – вища. Закінчив Житомирський сільськогосподарський інститут, Львівський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

Працював у місцевому КСП, в районних установах. Уперше обраний сільським головою Дубечненської сільської ради у 2010 році, далі його переобирали на чергових виборах 2015 року та позачергових – 2017-го.

У 2020 році Анатолій Костючик переміг на виборах голови Дубечненської ОТГ. ■

До 66-річного пенсіонера з Ковеля зателефонували й повідомили, що його дружина постраждала в аварії і їй, мовляв, необхідне лікування за кордоном. Уже за декілька хвилин біля дверей пенсіонера стояв невідомий, якому він без жодної перевірки, без дзвінка до дружини передав 223 тисячі гривень і 200 євро.

Сумні цифри: в Україні з початку війни загинуло 459 дітей, 917 – поранено, 342 – зниклі, 14732 – депортовано в Росію, 126 – повернуті, вважаються знайденими 9369.

російський президент Володимир Путін погрожував Борисові Джонсону ракетним ударом, коли той був прем'єр-міністром Великої Британії. В інтерв'ю BBC Джонсон розповів, що це сталося якраз напередодні вторгнення Росії в Україну під час «дуже довгої» та «надзвичайної» телефонної розмови з кремлівським карликом.

■ Ростіть здоровими!

А першу молочну суміш для своїх трьох немовлят-козаків удома приготував тато!

Закінчення. Початок на с. 1

Після минулого п'ятниці з медичного закладу щасливе сімейство по-простувало додому.

По-материнську турботливо й із почуттям виконаного обов'язку подружжя проводжали лікарі Христина Гладкова, Наталія Хабазняк, Тетяна Загорулько, Тетяна Коцій, медичні сестри перинатального центру. А на лікарняному подвір'ї Ольгу, Павла і їхнє потрійне щастя у сповітках зустрічала чимала родина: бабусі, тітки, найближчі друзі...

◀ Заклопотані батьки вже звертаються до синочків за іменами, але їх поки що тримають у секреті. До хрестин. Є таке народне повір'я. ➤

Перша ніч удома, за словами пані Ольги, минула спокійно. Хлоп'ята з апетитом їдять, міцно сплять. Молочну суміш для них уперше варив тато. Процедура годування й повинність займає до години. Буває важко, але молоді батьки стараються все робити вдвох. Малюки це відчувають, тому вже однаково спокійно агукають і засинають на ніжних маминих й міцніх татусевих руках.

– На кого схожі синочки? – жартома запитую матусю.

– На нас із чоловіком! – усміхаючись, каже вона. І з любов'ю додає: двоє близнят – то такі світлені сонечка, а їхній братик – смуглявенський богатирчик. До слова, всі троє діток уже важать по три кілограми.

«Трішки окріпнуть наші хлоп'ята – і зробимо хрестини!»

В орендованій однокімнатній луцькій квартирі п'ятьом жити тіснувато. Наразі малюки по черзі сплять у своєму ліжечку, де можуть поміститися лише двоє, тому третій засинає біля батьків.

До слова, напередодні виписки з лікарні Ольга була дуже рада бачити в палаті земляків із Берестечківської територіальної громади. Від імені голови Берестечківської міської ради Ігоря Грудзевича і всієї команди сім'ю приїхали привітати секретарка цієї ради Орися Максимець і начальниця служби у справах дітей Ольга Градова, які привезли три переносні дитячі ляльки, підгузки, шампуні та іншу всяку всячину, без якої не обйтися в догляді за немовлятами.

– Не могли не привітати краян із таким чудовим поповненням! – каже

заступниця голови міської ради Валентина Залевська, розповідаючи, що Ольга родом із Лобачівки, Павло – із сусіднього Новостава.

Заклопотані батьки вже звертаються до синочків за іменами, але їх поки що тримають у секреті. До хрестин. Є таке народне повір'я. Наразі імунітет малят ще слабкий, тож медики не радять виносити їх на вулицю, а бути біля них рекомендують лише найріднішим людям. Та коли вони ще трішки підростуть і окріпнуть, Ольга й Павло покличуть своїх багатодітніх родин на українські хрестини. Усі ми бажаємо, щоб їх день співпав із омріянним українцями Днем Перемоги над ворогом. А газета «Волинь» обов'язково розповість, на чию честь батьки назвали своїх козачат! ■

■ На продовження теми

Тато малюка Артем Філюк з Рівненщини боронив Україну на Донеччині та в Харківській області. Загинув 12 листопада внаслідок ворожого обстрілу

Антон КАРАСЬ

Хлопчик з'явився на світ 23 січня у пологовому відділенні Нововолинської центральної міської лікарні. Ім'я синові встиг обрати батько – козак назвали Максимом. Про це повідомив міський голова Борис Карпуш.

«Мама Олена та бабуся Наталія поряд, однак тата хлопчик зможе побачити лише на фото. Побрратими з 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого зустріли немовля з мамою за військовими традиціями. Бажаю хлопчику міцного здоров'я та мирного дитинства. Вічна пам'ять його Татові-Герою!» – написав очільник громади. ■

У Нововолинську народився син загиблого Героя

Немовля з мамою зустрічав оркестр побратимів Героя із 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого.

■ Любов – зла

Чоловік пішов по посилку, а дружина «замінувала» пошту

Жінку покарали за несмішні жарти

Антон КАРАСЬ

У рівному місцевій жительці оголосили вирок за фейкове повідомлення про замінування відділення пошти. Про це 28 січня повідомили у пресслужбі Нацполіції області. 25-річна жінка визнала свою провину й отримала рік умовоно, передає Суспільне.

◀ Свій вчинок вона пояснила помстою чоловікові, з яким посварилася. ➤

вулиці В'ячеслава Чорновола. Приміщення обстежили спецслужби, вибухівки не виявили.

Поліцейські встановили, що їм телефонувала 25-річна рівнянка. Свій вчинок вона пояснила помстою чоловікові, з яким посварилася. Той саме пішов отримувати посилку.

За неправдиве повідомлення про підготовку вибуху жінці загрожувало від 2 до 6 років тюреми. Рівнянка свою провину визнала.

Суд звільнив її від відбудування основного покарання у вигляді позбавлення волі на 2 роки із ви пробуванням та встановленням іспитовим строком на 1 рік.

Крім того, засуджена не може без дозволу виїжджати за межі України. ■

■ Пульс тижня

У Любешівській селищній раді закупили теплі піксельні бушлати

Кошти – близько 200 000 гривень – на це виділили з місцевого бюджету

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Частину військової амуніції передали Збройним силам України, решту бушлатів віддадуть для воєнізованого підрозділу місцевої територіальної громади.

Окрім того, для однієї з військових частин ЗСУ були закуплені шини та паливо на майже 250 000 гривень. ■

Дитбудинки сімейного типу отримали кошти на генератори

Добру справу підтримала міжнародна організація UNICEF

Богдана КАТЕРИНЧУК

Навіть у важкий для всіх воєнний час діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, завжди перебувають під особливим захистом держави. За сприяння відділу Служби у справах дітей виконавчого комітету Маневицької селищної ради, завдяки підтримці міжнародної організації UNICEF два дитячі будинки сімейного типу Маневицької територіальної громади, в яких виховується 17 дітей, отримали кошти від UNICEF на придбання генераторів. ■

П'яний розбійник, погрожуючи сокирою, вимагав грошей

Мешканця селища Голоби Ковельського району підозрюють у вчиненні розбою

Олена КУЧМА

21 січня близько 15-ї години нетверезий чоловік постукав у двері самотньої жінки. Після того, як господиня відчинила, він, погрожуючи їй сокирою, зайшов до помешкання та почав вимагати гроши. Жертви вдалось вирватися з рук нападника, вибігти з будинку і покликати на допомогу.

Зловмиснику загрожує до 15 років позбавлення волі. Зі слів прокурора, той не працює та не навчається, має негативну репутацію, раніше судимий.

Нині підозрюваний перебуває під вартою. ■

У канаві знайшли мертвого чоловіка

Труп виявили у селищі Шацьк Ковельського району біля приміщення місцевого лісництва

Сергій ВИШЕНЬКА

Правоохоронці оглянули тіло і невдовзі встановили, що загиблий – 40-річний місцевий мешканець, який з 26 грудня вважався зниклим безвісти.

Наразі поліцейські встановлюють причину смерті та всі обставини події. ■

РЕКЛАМА

Блоки від виробника
СТИНОВИЙ БЛОК

з дном – 20x20x40

без дна – 20x20x40

ПЕРЕСІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40
20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96
067 116-11-44

■ Несподіваний поворот

Відродженню «Волинянку», яка нагадує дешевий «китаєць», не випускатимуть у Луцьку

У грудні 2022 року столичний підприємець Вадим Ігнатов презентував перший український електричний пікап LUAZ. Він має не лише співзвучну назву з легендарною «Волиняною» Луцького автомобільного заводу, а й позиціонується Ігнатовим як реінкарнація позашляховика в електричній версії

**Володимир РИХЛІЦЬКИЙ,
eravda.com.ua**

«ДЛЯ МЕНЕ ЛУАЗ – ЦЕ БРЕНД З МОГО ДИТИНСТВА»

«15 грудня 55 літ тому зі стін Луцького автозаводу вийшла перша серійна «Волинянка» – ЛуАЗ-969. Це легендарний автомобіль, який вірою і правдою служив багатьом українцям. Сьогодні я представляю новий електромобіль, новий бренд – LUAZ», – сказав засновник Luaz Motors Вадим Ігнатов.

Він розповів «Економічній правді», що ідея створення вантажного електромобіля в нього виникла п'ять років тому. На неї Ігнатова наштовхнуло те, що в Україні відсутні одночасно дешеві, нескладні в ремонті і пристосовані до сільської місцевості транспортні засоби. Такою свого часу була «Волинянка».

«Для мене ЛуАЗ – це бренд з мого дитинства. Це був перший автомобіль, за кермо якого я сів», – згадує Ігнатов.

Оглядачі помітили, що LUAZ виглядає так само, як автомобіль, що продается на сайті Alibaba, але під іншим брендом. Він називається ЕЕС Д7е і коштує від 5185 доларів. Зовні авто

Вадим Ігнатов під час випробувань «Волинянки».

А так виглядатиме чотиримісний пікап LUAZ.

відрізняються лише формою переднього бампера і фарами. Різниця між китайським та українським електромобілями помітна лише в передній частині.

Засновник Luaz Motors не приховує, що кузови для LUAZ закуповують в Китаї, і додає, що вони також продаються в США, Мексиці, Бразилії та ОАЕ.

На першому етапі LUAZ матиме два варіанти кузова: двоверхий пікап із ве-

ликою бортовою платформою і вантажопідйомністю 1 тонна та чотиримісний пікап з меншою платформою і вантажопідйомністю 500 кг. Максимальна швидкість обмежена 50 км на год, як і в китайського електромобіля.

ЩО В ЕЛЕКТРОМОБІЛІ УКРАЇНСЬКЕ

У версії пікапа, який продається на Alibaba, встановлена свинцево-кислотна батарея, а

в LUAZ проходять тестування батареї українського виробника EmGo Technology з Одеси. Це сучасна батарея на літій-залізо-фосфатних елементах, яка має значно більший термін служби, ніж свинцево-кислотні.

В Україні також виготовляються системи керування акумуляторами. Цю функцію поклали на тернопільську компанію Eleek, яка розробляє для

LUAZ і зарядний пристрій. Українською буде й електропроводка, її робитимуть у Тернополі або Дніпрі. Гальмівна система і фари – теж тернопільські.

Двигуни в автомобілях будуть китайськими. Їх постачатимуть разом із редукторами і задніми мостами. Перші авто випускатимуть і з китайською рамою. Тим часом Ігнатов веде переговори з луцькою компанією «Прагматек», яка виробляє пристрії, аби налагодити випуск рам для LUAZ.

Українськими мали бути й інші елементи конструкції, але корективи внесла війна. «Ми планували використовувати диски розташованої під Києвом компанії Disla, але вона досі не відновила виробництво. Також не можна замовити українські шини «Росава», яких майже не виготовляють», – зазначає Ігнатов.

В Україні відбудеться крупновузлове збирання електропікапів. Підприємець розглядає два майданчики: у Тернополі на території колишнього комбайнового заводу в партнерстві з виробником агропромислового обладнання або біля Києва спільно з компанією, яка працює у сфері сонячної енергетики.

«Звичайно, я хотів би розпочати збирання в Луцьку, але місто недалеко від кордону і, зважаючи на складну ситуацію з нашими сусідами, будь-коли можна чекати наступу чи обстрілів», – зізнається засновник стартапу.

**ВИХІД НА РИНOK
І ЦІНА**

Попередні замовлення на LUAZ планують приймати навесні 2023 року. Ціна базової версії електромобіля – двомісячного

пікапа «Фермер» із великою вантажною платформою – становитиме 5 100 доларів. Він відрізнятиметься відсутністю електропідсилювача керма і ручними склопідйомниками.

Додатковий модуль батареї буде коштувати 1 200 доларів. Покупець зможе вибрати акумулятор потрібної ємності. Один блок зможе забезпечити відстань 70–80 км. Якщо поставити чотири блоки, то запасу ходу вистачить на 300 км.

Чотиримісний електромобіль версії «Сіті» матиме електричний склопідйомник, електропідсилювач керма, краще оздоблений салон. Він буде дорожчим. Максимальна ціна електромобіля з повною «начинкою» – близько 9 тисяч доларів.

Обидва електромобілі заряджатимуться від звичайної побутової розетки.

«Головне в цій машині – це вартість експлуатації. Вона споживає 7 кВт електроенергії на 100 кілометрів. Це близько 12 гривень. Вона дуже проста в обслуговуванні, там майже немає рідин, які потрібно міняти.

У задньому редукторі – 300 грамів оліви, яку слід міняти раз на 50 тисяч кілометрів. Проста підвіска, яку можна ремонтувати навіть без підйомника. Це велика економія для малого бізнесу», – переконує засновник компанії.

Вадим Ігнатов каже, що має законні підстави на використання бренду і додає, що електричний пікап не потрібно прив'язувати до Луцького автомобільного заводу, бо такого заводу давно нема.

■ Тільки факти

Кабінет Міністрів України схвалив постанову, яка забороняє на час війни виїзд чиновників за кордон без поважних причин. Раніше РНБО обмежила виїзд посадовців за кордон без мети державної важливості. Президент підписав указ про введення в дію відповідного рішення і заявив, що будь-який виїзд українських посадовців за кордон має здійснюватися виключно за рішенням РНБО.

В Україні станом на 27 січня 2023 року зібрано 52,6 млн т зернових та зернобобових культур з 11,1 млн га (96% від загальної площин посівів) при врожайності 47,6 ц/га. Про це інформує Мінагрополітики.

За попередніми оцінками, за 2022 рік АТ «Укрзалізниця» у підсумку матиме 10,8 млрд грн чистого збитку. А за результатами цього року він сягне 20,2 млрд грн. Про це заявив голова правління Укрзалізниці Олександр Камишин.

В Україні формуються перші у світі ударні роти безпілотних літальних апаратів (БПЛА). Кожна з них отримає дрони, боєприпаси, Starlink та інше необхідне обладнання.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Здам в оренду 2-кімнатну квартиру у Луцьку (перший поверх, тепла підлога). Є меблі, посуд, побутова техніка. Оплата 7 500 грн. + комунальні послуги. Тел. 066 61 64 716.
- Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

АВТОРИНОК

- Продам автомобіль ВАЗ-21099, 2006 р.в., у добром стані. Тел. 097 44 19 107.

СІЛЬСКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю трактори Т-25, Т-40, МТЗ у будь-якому стані, можна на запчастини.

РІЗНЕ

- Продам пиломатеріали: дошки (обріз-

ні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насипом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Куплю домашніх свиней, корів, биків, коней. Тел. 098 64 01 110.

● Продам сіно в тюках. Тел. 093 81 10 853.

ПОСЛУГИ

● Здам в оренду 2-кімнатну квартиру у Луцьку (перший поверх, тепла підлога). Є меблі, посуд, побутова техніка. Оплата 7 500 грн. + комунальні послуги. Тел. 066 61 64 716.

● Надаю послуги з регулювання, ремонту, заміни фурнітури та ущільнювачів металопластикових вікон та дверей (профілактика, огляд) у Луцьку та приміських районах. Тел. 099 03 17 380.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD 0000007LY000), дійсну до 14.07.2026 р., видану на ім'я Ілья Миколайович, вважати недійсною.

● Загублений техпаспорт на трактор колісний Т-40 М (свідоцтво АС 021191), 1991 р. в., виданий на ім'я Олег Миколайович, вважати недійсним.

● Загублене свідоцтво на право власності на квартиру, видане Луцькою міською радою за адресою: м. Луцьк, вул. Мамсурова, 2, кв. 16 на ім'я Вовчок Вікторія Андріївна, вважати недійсним.

● Загублену картку водія (UAD 0000007D8S000), дійсну до 27.04.2026 р., видану на ім'я Приходай Анатолій Вікторович, вважати недійсною.

■ Спорт

Фотоколаж із сайту champion.com.ua.

А чого можна очікувати від гравця, який навіть не Малиновський, а Маліновський, не Малина, а Маліна?

Маліновський попросив вибачення за обійми з росіянином

«Я чисто машинально це зробив»

28 січня після матчу 20-го туру чемпіонату Франції з футболу між «Марселеем» та «Монако» (1:1) український півзахисник господарів Руслан Маліновський обійнявся із гравцем гостей, російським легіонером Олександром Головіним. Цей вчинок неймовірно обурив нашу вітчизняну інтернет-спільноту: багато хто словесно відправляв Маліну на передову і за «рускім кораблем»

Петро ПАС

I, погодьтеся, правильно робили. Тож гравцю національної збірної України, нікуди було діватися – і довелося виправдовуватися.

«Я хочу попросити вибачення перед українцями за відповідь на жест гравця «Монако», – написав Маліновський на своїй сторінці в інстаграмі. – Розумію, що краще б я його обійшов стороною, але так сталося, що він підійшов до мене і привітався.

Розумію, що краще б я його обійшов стороною, але так сталося, що він підійшов до мене і привітався.

В індивідуальному спорти я навіть не вийшов би грати проти російського спортсмена, оскільки, я повністю підтримую усунення росіян від міжнародних змагань. Слава Україні!». ■

■ Погода

У лютому зима таки навідається на Волинь

Найближчими днями на нас чекає морозна погода. Майже щодня передбачаються снігопади й подекуди хуртовини! Тож кутайтеся в шарфи та одягайте рукавички

За прогнозами українських синоптиків, 3 лютого весь день **йтиме дрібний сніг**. Вітер північно-західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – мінус 2, вдень – близько 0. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 2002-му – плюс 13,3, а найхолодніше – 1956-го – мінус 23,2 градуса.

4-го весь день буде хмарно, ввечері можливий сильний сніг. Вітер північно-західний, 7–9 метрів за секунду.

ду. Температура повітря вночі – мінус 3, удень – 2 градуси вище нуля.

5-го збережеться хмарна погода, протягом усього дня йтиме дрібний сніг. Вітер південно-західний, 8–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 5 градусів морозу, вдень – близько 0.

У Рівному 3 лютого весь день сніжитиме. Температура повітря вночі – мінус 3 градуси, удень – 1 градус нижче нуля.

4-го утримається хмарна погода, вранці – сильний сніг. Температура повітря вночі – мінус 4, вдень – мінус 1.

5-го буде хмарно, протягом усього дня йтиме дрібний сніг. Температура повітря вночі – 2 градуси морозу, удень – близько 0. ■

Telegram-канал Рецепти Кухня

www.volyn.com.ua

Головний редактор
і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Газета Волинь».
Набрано і зверстано в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДALNISTЮ – ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редактування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Всі ідеї, погляди, погані чи добри, місцеві чи загальні, є авторською власністю. Передача або видавання у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійності», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із посиланням на позначкою — друкуються на правах реклами.

Редакція залишає за собою право відмовити в позиції рекламній статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛІ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора

БОРОХ Сергій Іванович

78-07-70

Політики

УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович

78-38-94

Головний бухгалтер

ВДОВІЧЕНКО Тамара Федорівна

28-39-32

Економіки

ЛІСОВАНА Алла Степанівна

(244) 3-11-78

Відповідальний секретар

ХАРЧУК Олена Андріївна

28-39-32

Інформації

КРАВЧУК Ірина Олександрівна

78-38-94

Літературні редактори

МИСЮК Олена Миколаївна

БАНДА Олеся Андріївна

28-39-32

78-38-94

Реклами

ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна

78-07-70

0971552622

Відділ інтернет-новин

КРИШТОФ Олег Степанович

78-38-94

Приватних оголошень

ТИМОЩУК Руслана Борисівна

28-39-32

Місцевого самоврядування і

сільського життя

ВІТИНСЬКА Аліна Степанівна

78-38-94

Овіті і культури

КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна

78-38-94

Інформації

ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна

78-07-70

0971552622

Реклами

ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна

78-07-70

0971552622

Відділ інтернет-новин

КРИШТОФ Олег Степанович

78-38-94

Приватних оголошень

ТИМОЩУК Руслана Борисівна

28-39-32

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р УА8330529900002600700803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЕДРПОУ

02471695

Друк офсетний,

Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТИНІ ІНДЕКСИ:

30000, 60306 (для читачів ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),

97847 (для читачів РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),

61136 (для читачів інших областей).

Редакційні номери:

ВЛ Н518-251 Р від 02.03.2018 р.,

КВ №22901-12801-Р від 15.07.2017 р.,

РВ №690-243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,

м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:

(0352) 52-27-37, <http://a-print.com.ua>

Тираж згідно із замовленням.

Замовлення № 135.

■ Нехай смакує!

Без каші обід – сирота

Крупи надзвичайно поживні, багаті вітамінами та складними вуглеводами, які забезпечують організм силами й енергією. З них можна приготувати молочну кашу з медом чи родзинками на сіданок, повноцінний обід або вечерю, смачні закуски і десерти. Не обійтися без страв із круп і під час посту. У нинішній добірці пропонуємо рецепти на всі смаки

Банош

Інгредієнти: 1 скл. дрібної кукурудзяної крупи, 500 г нежирних вершків або рідкої сметани, сіль, копчене сало або бекон, бринза.

Приготування. Бекон чи сало порізати на смужки й обсмажити на сковороді до шкварочки. Сметану (вершки) залити у чавунний казан і довести до кипіння. Кукурудзяну крупу засипати тоненькою цівкою, помішуючи, у сметану й готовувати на повільному вогні до загустіння (тістоподібної консистенції, схожої на манну кашу). Зменшити вогонь до мінімуму і розтирати кашу дерев'яною ложкою, доки на поверхні не виступлять крапельки масла. Як заблишить, знімаемо з вогню. Цей етап дуже важливий, банош треба добре збити, аби сметана чи вершки в ньому перетворилися на масло. Викласти на простору тарілку, додати бекон і подрібнену бринзу. Подавати банош гарячим із малосольними огірочками.

До речі. Зважайте на те, що зі сметаною банош виходить кислуватий, якщо такий не любите, обов'язково беріть вершкі.

Фото із сайту obozrevatel.com.

БАБКА РИСОВА З ЯБЛУКАМИ

Інгредієнти: 1 скл. рису, 1 яйце, 1 велике яблуко, 2 ст. л. цукру, 20 г вершкового масла, 60 г сметани, кориця.

Приготування. Зварити в'язку кашу, додати масло, яйця, посолити й вимішати. Яблука дрібно нарізати та пересипати цукром із корицею. Третину каші викласти у змащеній маслом суп'єнсійник, перекласти шаром із половини нарізаного яблука, зверху – ще третину рису і пласт яблук, далі розподілити кашу, що залишилася, поверху розрівняти й полити сметаною. Запекти в духовці. Подавати

■ Самородки із народу

«Один із побратимів уже вінчався з іконами моєї роботи»

На службі боєць із Волині відпочиває, вишиваючи бісером. А захищати Батьківщину він пішов, коли дружина була на дев'ятому місяці вагітності

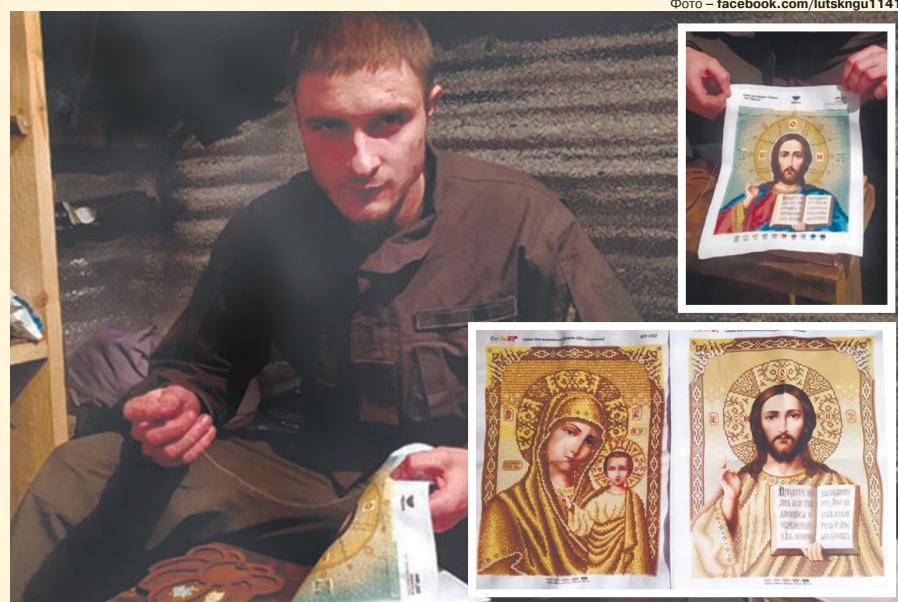
«Коли сідаєш за вишивання, усі сторонні думки зникають. Ти зосереджуєшся, щоб витримати кольори, щоб кожна намистина стала на своє місце».

**Пресслужба військової частини 1141
Національної гвардії з Луцька**

Iлля – солдат у стрілецькій роті, яка охороняє обороняє важливі об'єкти. У нечисленні години відпочинку на взвідному опорному пункті він береться за нитку, голку і бісер.

«Ніхто не міг повірити, що це мої роботи, – показує гвардієць ікони, виширені бісером. – Коли сідаєш за вишивання, усі сторонні думки зникають. Ти зосереджуєшся, щоб витримати кольори, щоб кожна намистина стала на своє місце».

Контури малюнка є на полотні, яке можна придбати, а підбір намиста – вже справа його вибору. Кожна бісеринка пришивается окремо. Так серед

«Коли сідаєш за вишивання, усі сторонні думки зникають. Ти зосереджуєшся, щоб витримати кольори, щоб кожна намистина стала на своє місце».

солдатського побуту намистина за намистиною народжуються образи. Потім автор замовляє для них рами.

Удома Ілля ріс в атмосфері рукоділля – мама вишивала нитками рушники, наволочки, картини.

«Першу ікону розміром 40 на 60 сантиметрів вишивав близько місяця. На ній 17 850 намистин бісеру. Зараз, коли маю трохи часу, помалу роблю вінчальні набори образів. Це Божа Мати з Немовлям і Христос. Один із побратимів уже вінчався з іконами моєї роботи», – каже Ілля.

Удома він ріс в атмосфері рукоділля – мама вишивала нитками рушники, наволочки, картини.

Початок повномасштабної війни Ілля зустрів у рідному селі, де працював у дитячому садку. Хоча дружина була на 9-му місяці вагітності, вирішив негайно повернутися в підрозділ Нацгвардії, в якому раніше служив за контрактом. Уже тут Ілля вперше спробував нове хобі, яке тепер надихає і допомагає знімати стрес не гірше, ніж йога чи медитація.

«Хочу і своїм дітям повишивати вінчальні ікони, хоча старший дівчинці тільки три з половиною роки, а меншому й року нема. А ще – вишили дононці і дружині сукні бісером», – ділиться творчими планами нацгвардієць. ■

■ Серце, віддане Україні

«Пісню «Два кольори» в КДБ вважали гімном ОУН»

«Українці співатимуть ваші пісні вічно. Вічно, Дмитре Васильовичу. Поки є Україна – ви будете з нами», – написав про автора «Двох кольорів», «Впали роси на покоси», «Явора і яворини», «Я стужкися, мила, за тобою» публіцист Віталій Портников.

А хіба на Полтавщині не такі рушники? Не така вишивка? Що ви вишукуєте в тій пісні! Вона про людське життя. Я її написав і не відцуряюся від неї!

Як я малим збирався навесні Піти у світ незнаними шляхами, Сорочку мати вишила мені Червоними і чорними, Червоними і чорними нитками... Кажу другові: «Сашо, пишеться пісня!». Прочитав йому написане. Білаш від почутого запалився і підскочив. Ми вискочили з «урочистості» й поїхали до Будинку творчості композитора у Ворзелі, що під Києвом. Білаш мав там свою

кімнату і перебував певний час на відпочинку. Там для праці та натхнення стояв рояль. Пісня народилася за пів години. Заспівав її Олександр Білаш.

Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі мої оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне – то любов, а чорне –

то журба.

Партійно-радянська цензура «Два кольори» охарактеризувала як націоналістичну, як гімн ОУН. Вони у своєму репертуарі мали подібну пісню, міс Білаш про це не знали. Там були такі слова: «Наш прапор червоно-чорний. Червоний – то добро, а чорний – пекла дно...».

Через якийсь час мене і Сашка Білаша кадебісти запросили в партійну школу на вечерю. Там почали мене розпитнити за те, що написав гімн бандерівцям. А Білаш попередили, що Павличко може його підвести: «Ти з Полтавщини, а Дмитро Васильович з Галичини...».

Проте Білаш не побоявся сказати: «А хіба на Полтавщині не такі рушники? Не така вишивка? Що ви вишукуєте в тій пісні! Вона про людське життя. Я її написав і не відцуряюся від неї!».

– А якими щасливими мали би бути за пісню ваші батьки?

– Цього не забуду ніколи. Коли приїхав у своє село, і ми ввечері з татом йшли від моєї сестри додому через Стопчатів, через відчинене вікно когось із односельчан почув, як по радіо передавали «Два кольори». Співав Дмитро Гнатюк. Мій батько вже чув її, і вона справила на нього велике враження. Перше, що сказав мені: «Зупинись! Послухай, дуже цікава нова пісня «Два кольори». Того вечора татові не зміг сказати, що це я написав слова до неї. Витирав слози в темноті... Тоді був найщасливішою людиною у світі. Звісно, батько пізніше дізнався усю правду. ■

■ Тепла історія

На цьому фото – Кіра та Іванко!

Як солдат Іванко здійснив казку дівчинки з Херсона

У липні 2022 року стартував наш проект «Казки українською з лікарем Комаровським». На сьогодні їх є вже 11

Евген КОМАРОВСЬКИЙ, лікар-педіатр

Першою записали казку «Підкорення Бармалея» Корнія Чуковського. Вона мало відома, написана 1942 року, у розпал Сталінградської битви. Дуже пророча, немов почерпнута з нашої реальності: був Бармалей, який розпочав війну, був Айболить, якому бракує снарядів, герой Іванко Васильченко, який прилетів з-за океану, і, звичайно, перемога добра над злом. Мої читачі переклали казку, діти намалювали більше 300 ілюстрацій, взагалі вийшло круто. Тепер власне історія. Я отримав листа.

«Привіт, Лікарю. Привіт вам із змученого георічного Херсона.

...Хочу сказати велике спасибі за казку «Ми подолаємо Бармалея». За місяці окупації я намагався пояснити своїй 6-річній донечці, що відбувається, і ми її слухали.

Далі донька щодня запитувала, коли Іванко Васильченко прийде нас рятувати, я обіцяв, що скоро. 11.11.2022 Херсон звільнено ЗСУ, не буде детально описувати щастя, яке було в нашому місті, про це знає вся Україна.

Але питання доньки «Де Іванко?» залишилося. Її потрібно було побачити героя, якого вона чекала. З дуже дивним проханням підійшов до нашого солдата, пояснив ситуацію. Той погодився і підкрався до моєї Кіри. Іванко дав їй жменю цукерок, обняв і сфотографувався! Ось і для маленької херсонки казка стала реальністю...

Шкода, що зараз не так райдужно, але ми віримо і чекаємо на Перемогу! ■

■ Неподобство

Навіть образи головних героїв «спіонерено»: хлопець – в окулярах, дівчина – у червоній сукні...

Красти – це в крові усіх росіян

Я тут дізналась, що одна з комедій Гайдая з назвою «Кавказька полонянка», або Нові пригоди Шурика» (1967) майже повністю скопійована з французького фільму Le triporteur («Велосипед на трьох колесах», 1957)

Анна ШУЛЬГА

Він сплагіатив навіть звукові спецефекти: чпоки, вжики, прискорену зйомку, зворотну зйомку, польоти та падіння. Гримаси, жестикуляцію також... Намети, викрадення, погоною, лікарню, танці, посиденьки за столом із Шуриком та, власне, сам образ Шурика (дивакуватий хлопець в окулярах, щоправда, француз все-таки гарнішим видався) та інші відомі сцени. Раджу подивитись заради інтересу. Мені, до речі, дуже сподобалось. ■

